

bedringshus eller Tugthus, hvis han stod til det, medens Kassebedrøvere, „Fars Sønner“, som tilegner sig af dem betrøede Kasser Tusinder og Tusinder af Kroner, som de solder op, de spadserer om frank og fri, naar nærmere eller fjernere Familie dækker Undersløbet. Om der skal være en lille Sikkerhedsventil beregnet paa Undtagelsestilfælde eller ej, det skal ikke skille os; men at det principielt er ganske forkert, at de store Bedragerer lader man løbe, medens man hænger de smaa Tyve op, og at dette med Rette vækker Forargelse, det kan der ikke være mindste Tvivl om. Derfor har det min ærlige og dybe Sympati, at Kassebedrøvere efter det foreliggende Forslag i højere Grad vil blive taget ved Vingebenet, og det skal ogsaa nok mærkes, baade i den offentlige og i den private Moral.

Æresfornærmelser tager vi jo gennemgaaende meget mildt paa herhjemme, baade naar de fremsættes i og udenfor Pressen. Den højtærede Justitsminister, som ellers ikke er bange for noget, ikke en Gang for Pressen, som dog de fleste Mennesker i dette Land er hundeanst for, har dog vist Pressen det Hensyn at lade den særlige Bestemmelse udgaa, som vor gældende Straffelov har i § 216 om, at det straffes særlig strengt, naar Æresfornærmelsen er sket gennem Pressen eller paa en anden Maade, som betydeligt forøger dens skadelige Virkninger. Ministeren har gjort det under Henvisning til, at der er nedsat en Kommission til Overvejelse af Pressens Forhold og af Presseforbrydelser. Saa maa den højtærede Justitsministers Mening jo være den, at det Forslag, denne Kommission kommer med, bør ikke alene, ligesom vor gamle Presselov, indeholde Bestemmelser om, hvem der er ansvarlige, men ogsaa Bestemmelser om, hvordan de skal klapses af. Men med al Respekt for den hæderlige og gode Presse, vi heldigvis har her i Danmark, er der desværre ogsaa Blade af den modsatte Kaliber, og jeg kunde nok have ønsket en lidt skarpere Optræden overfor Misbrug af den Pressefrihed, vi har her i Landet, og som jeg glæder mig over; Misbrug af denne Frihed bør virkelig kunne straffes. Jeg synes, man skulde have haft noget tilsvarende til det, vi har i § 215 i den gældende Straffelov ... (Afbrydelse).... Det er ikke for dyrt at beskytte Menneskers gode Navn og Rygte, naar man ofrer saa meget paa at beskytte deres Gods, for det første kan saamænd være vigtigere end det andet.

Maa jeg til Slut, som Resultat af denne Blanding af Kritik og Paaskønnelse af det fremsatte Forslag i broderlig Forening, sige, at jeg i det store og hele hilser det med Velvillie, og at jeg gerne vil gøre mit til, at vi kan faa noget for Land og Folk godt ud af dette Forslag; om det saa varer et halvt eller et helt Aar længere eller kortere, det spiller en mindre Rolle.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Fredag den 23. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fortsættelse af første Behandling af:*
Forslag til Almindelig borgerlig Straffelov.
- 2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Arresthuse og Arbejdshuse.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

70de Møde.

Fredag den 23. Januar Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Kirkeministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Menighedsraad af 30. Juni 1922,

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele,

Forslag til Lov om Adgang for Kvinder til visse Præsteembeder og

Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Folkekirken.